

ARCHEOLOGICKÝ ÚSTAV AKADEMIE VĚD ČESKÉ REPUBLIKY V BRNĚ

PŘEHLED VÝZKUMŮ
42

ISSN 1211-7250
ISBN 80-86023-29-X

BRNO 2001

PŘEHLED VÝZKUMŮ 42 (2000)

- Vydává: Archeologický ústav AV ČR Brno
Královopolská 147, 612 00 Brno
E-mail: infor@iabrno.cz
<http://www.iabrno.cz>
- Odpovědný redaktor: Doc. PhDr. Jaroslav Tejral, DrSc.
- Redakce a příprava pro tisk: Mgr. Balázs Komoróczy, Ing. Petr Škrdla, Ph.D.,
PhDr. Lubomír Šebela, CSc., Mgr. Richard Zatloukal, Miroslav Lukáš,
Alice Del Maschio
- Na titulním listě:
1. Výřez jihovýchodní části historického jádra města Brna z plánu z roku 1754 (Archiv města Brna, Sbirka map a plánů K11).
Uložení Portos//D:/scanner/PV 2000/PV/Pvtif.tif
 2. Dvě středověká aquamanile ve tvaru beránka a koníčka, pocházející z odpadních jímek, odkrytých roku 2000 při výzkumu severozápadní části tzv. „Velkého Špalíčku“ v Brně (Dominikánská 3, 5, 7). Foto Karel Šabata, Museum města Brna.
- Tisk: BEKROS
- Náklad: 350 ks

© 2001 by the Authors.

All rights reserved.

AÚ AV ČR Brno, Královopolská 147, 612 00

související s předchozím, reprezentuje velká neolitická jáma č. 562 v profilu P64 blíže bytového domu, zachycená již r. 1999 (Procházka 1999a).

Rudolf Procházka, Archaia Brno

Prameny:

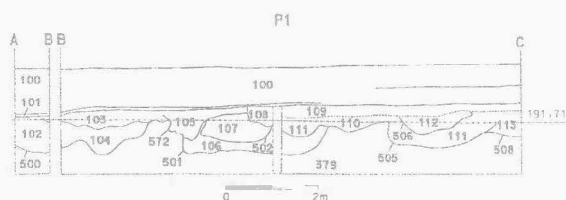
Kos, P. 1995: Modřice – kanalizace, NZ ÚAPP Brno, č.j. 93/95.

Procházka, R. 1999a: Modřice – bytový dům a u kostela, NZ Archaia, pracoviště Brno, č.j. 22/99.

Procházka, R. 1999b: Modřice „Za humny“, římské sídliště, NZ Archaia, pracoviště Brno, č.j. 24/99.

Resumé:

Modřice (Bez. Brno-venkov), Prusinovského Str. Bronzezeit. Siedlung. Rettungsgrabung.

Obr. 2. Modřice, ul. Prusinovského. Výsek profilu P1 v jižní stěně kanalizace ukazuje hustotu pravěkého osídlení. Jáma 501, 502 – podolská fáze; 500, 572 – horákovská kultura; 505, 508 a asi i 506 – latén. Ausschnitt des Profils P1. Gruben 501, 502 – Podolí-Phase; 500, 572 – Horákov-Kultur; 505, 508 und wahrscheinlich auch 506 – Latènezeit.

MORAVSKÝ PÍSEK (okr. Hodonín)

Kanalizace. Pozdní doba bronzová (HB1/HB2). Sídlištní (?) objekt. Záchranný výzkum.

Při zemních pracích s pojených s ukádkou kanalizačního vedení byl objeven a zničen zaměstnanci firmy IMOS spol. s r. o. Veselí nad Moravou sídlištní objekt. Jejich pozornosti, stejně jako jiných ziskuehtivců nešel pouze šálek. Předmět je možno na základě výzdoby datovat do pozdní doby bronzové, na přelom stupňů HB1/HB2.

Pavel Šůtora, Masarykovo muzeum v Hodoníně

Resumé:

Moravský Písek (Bez. Hodonín), Trať. Spätere Bronzezeit (HB1/HB). Siedlungsobjekt (?). Rettungsgrabung.

OLOMOUC (okr. Olomouc)

Ul. Šemberova. KLPP. Hrob. Záchranný výzkum.

Od srpna do října 2000 probíhala v Šemberově ulici v centru Olomouce (parcela č. 116/9, 116/10, 116/11) rozsáhlá rekonstrukce kanalizační sítě. Lokalizace: SMO 1:5000, rok vydání 1991, list Olomouc 8-0; na linii mezi body v souřadnicích od od Z s. č., J s. č.: ([76,47], [89,33]) mm.

V říjnu 2000 byl v sondě S4 před domem č. 14 v Šemberově ulici, při dně výkopu pro kanalizaci v hloubce 2-2,20 m, v nádobě překryté mísou uložen žárový pohřeb kultury lužických popelnicových polí. Hrob, ležící ve vrstvě silně minimálně 0,70 m (výkop nedosáhl geologického podloží), byl narušen dělníky provádějícími rekonstrukci, ale podle zachovaných zlomků jej můžeme zařadit do lužické fáze KLPP.

Hana Dehnerová, SPÚ v Olomouci

Resumé:

Olomouc (Bez. Olomouc), Šemberova Str. Kultur der Lausitzer Urnenfelder. Grab. Rettungsgrabung.

OLOMOUC (okr. Olomouc)

Václavské náměstí, čp. 811, parc. 24/1. VS. Sídliště. Záchranný výzkum.

Záchranný výzkum této části Dómského návrší zajišťovala Archaia na základě dohody s Památkovým ústavem v Olomouci (viz kap. Středověk a novověk). Počátky souvislého osídlení zde sahají do závěru starší a počátku střední doby bronzové, reprezentované věteřovskou skupinou. Mohutné, 2 m mocné souvrství 14 vrstev této kultury bylo prořazeno sondou S7 ve čtvercích 8-9. Spočívalo na písčitém podloží (niveleta 220,19), zde jen mírně klesajícím k SV. Obdobnou situaci lze důvodně předpokládat i jihozápadně a jižně sondy ve čtvercích 14 a 8. V sondě S6 ve čtverci 2, vzdálené od předchozí sondy S7 pouhých 2,8-3 m nebylo do konce r. 2000 dosaženo povrchu pravěkých uloženin, i když zjištěné vrstvy z 12./13.-13. stol. obsahují značnou příměs pravěké keramiky. Naproti tomu v sondě S8 v severozápadním koutě parkánové hrady vystupovalo skalní podloží na niveletu 220,60-220,91 m. Jediná věteřovská vrstva na jeho povrchu obsahovala již sporadickou příměs mladohradištní keramiky – buď šlo o přemístěnou uloženinu až raně středověkého stáří, nebo o pravěkou vrstvu s nerozlišitelnými mladšími zásahy. Nedostatečný rozsah odkryvu mocného věteřovského souvrství ve čtvercích 8, 9, 15, 16 nedovoluje jeho jednoznačné vysvětlení, nelze však vyloučit souvislost s obvodovou fortifikací.

Petr Kováčik, Rudolf Procházka, Antonín Zůbek, Archaia Brno